

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 8 ^ο ν — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 365	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ	ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ. 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7	== ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ. 2. ==	ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσπερινοῦ, ἑτησίᾳ δραχ. 100 Έσπερινοῦ 1 Λίρα Ἀγγλίας Ἀμερικῆς Δολλάρια 5

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΘΕΩΝΟΣ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ 5^ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Ο μυστικός γάμος του Όθωνος και της Ωραίας Μαρίας
μέσα στο ερημοκκλησάκι της Αγίας Βαρβάρας.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ"

Το γραφείο της «Σφαίρας» αναλαμβάνει την διαβίβασιν επιστολών εν μέρους των ενδιαφερομένων προς διάσημον ή Κωνσταντινουπόλεως νοομάντην και πνευματιστήν διαμένοντα εν Αθήναις. Πληρες φως εις όλα τα οικογενειακά μυστήρια.

Πνευματισμός, υπνωτισμός, τραπέζι. Ψυχολογία παντός είδους επί τη βάσει του γραφικού χαρακτήρος.

Συνεννόησις δι' αλληλογραφίας. Απαντήσεις ταχείαι και ακριβείς. Πλήρης μυστικότης. Γράφατε: Νοομάντην, γραφεία «Σφαίρας», Ιωακείμους δροχμιάς 10 εις έκδοσιν επιστολής.

Εις τους επιθυμούντας να λάβουν απαντήσεις δι' ιδιαίτερας επιστολής και όχι διά της στήλης καθίσταται γνωστόν ότι, δέον να υποκλείον εις διπλούν το δρισθὲν αντίμιον.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Αιδήσιον: Είπατε πολύ επιπόλαιος. Η τυχὴ ἐνός ἀνθρώπου δὲν κρίνεται ἀπὸ τὸς στιγμιαίας συναισθήσεως. Τὴν νῆαν, τὴν ὁποίαν ἐγνωρίσατε τώρα τελευταία, δὲν εἶναι ὁμοῦς ἡ τελευταία, θὰ τὴν ἐξάσατε γρήγορα.

Κύμα λευκὸ: Κάποτε εἰς ὠμίλησιν διὰ τὸν γάμον. Διὰτὶ ἐπαναλαμβάνετε τὴν ἐρωτήσιν σας; Τοῦ οὐ σημαίνει οὐ εἶπατε καχύποπτος, πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι τιμὴ διόλου.

Καθαλλερίαν Ρουσσικάναν: Ἴδου τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς. Δὲν ἔχω δυστυχῶς τὰ μέσα νὰ προημεθεύω γραφομηχανὴν διὰ νὰ γράφω καθαρότερα. Σὰς ἔγραψον. Τὸ πνεῦμα τοῦ ἀγαπῆτοῦ σας Γεωργίου εἰς τὰς ἐρωτήσεσιν σας ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τὴν γυναικᾶ ἐκείνῃ ὡς μόνῃ ἀμοιβὴν εἶχατε ἡμέρας πλήρεις ἀπογοητεύσεων. Τὸ ποτήριον τῶν πικριῶν οὐδὲ τὸ προσέφερε πλῆρες. Ἦτο ἐντελὲς ἀνάξια ὑμῶν. Τὴν ἐξηλεύσατε διότι ἐφοβείσθε τὸν αἰσίων χαρακτήρα της. Πάντοτε ἀμφιβάλλετε δι' αὐτήν. Καὶ εἶχατε ἀπόλυτος δικαίον. Σὰς συμβουλεύω νὰ παύσεται νὰ τὴν ἐνθυμῆσθε. Διαβλέπω μεγάλην προδοσὴν εἰς λιαν προσεχὴ μέλλον. Διαβλέπω μικρὰν σας ἀσθένειαν. Τοῦτο ὁμοῦ δὲν πρέπει νὰ εἰρησυχίησιν διόλου. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 34 ἐτη. Τίποτε ἄλλο.

Δ. Λεωντίν, Ἀθήνας: Χαρακτὴρ ἀκέραιος, εὐθύς, ἀγαθὸς καὶ καλὸς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τὰ προσηρηματὰ σας τὰ ἐπίκτητα ἐπισκιάζοντα τὰ ἐπιπολαιώσασα. Θὰ εὐτυχίσητε πλήρως μετὰ τὸν γάμον σας. Αἱ οικογενειακῆς σας ἀνομιαίαι θὰ διευθετηθῶν. Τὸ μέλλον σας λαμπρὸν καὶ ἐπιζήλον. Διὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφόν σας θὰ ἡδυνάμην ν' ἀποφραθῶ, εἰς εἶδος ὑπ' ὅψιν μου τὸν γραφικὸν του χαρακτῆρα.

Περιφρονημένην Μικρούλαν, Θεσσαλονικίαν: Ἐν πρόβόσις σας συνιστᾷ νὰ ἐκινῆσθε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς. Ὁ γάμος καὶ τὰ αἰσθηματὰ εἶναι ζητήματα δευτερευούσης σημασίας. Πρέπει νὰ εἶναι. Κυνηγᾶτε πολλοὺς λαγούς, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ συλλάβετε κανένα. Τίποτε ἄλλο.

Εἰδωλοζάτρην: Οὐδέποτε ἐφοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ ἐντείνθησθε ὅλη ἡ κακοδομονία, ἡ ὁποία δεσπόζει τῆς ζωῆς σας. Ὁ μόνος κίνδυνος, ὁποῖος εἶναι νὰ μὴ εὐθεθῆ παρηγορῶς ὀφθαλμὸς δι' ὑμᾶς. Θὰ ζήσετε ἐν ὄψιν 44 ἐτη. Ἄν σὰς ἐκτιμῶν;... Ἀλλὰ σὰς ἐκτιμῶν οἱ ὁμοῖοι σας. Τὰς ἀδελφὰς σας θὰ τὸς ἐπαινῶτε, ἀλλ' οὐχὶ διας. Γάμον διαβλέπω, ἀλλ' ἡ σύζυγος θὰ δυστυχῆσιν πολὺ μετὰ τὴν σὴν.

Α. Ε. Χ., Κέρκυραν: Ὄνομα Γεωργίου, πατρίς: Ἀθήναι. Ἡ ἀδελφὴ σας θὰ ὑπανδρευθῆ, ἀλλ' οὐχὶ αὐτὸν τὸν ὁποῖον σήμερον ἀγαπᾶ.

Γ. Δ. Α.: Τὸ ἀπο ἔλασμα τὸν σχέσόν σας μετ' ἐκείνον θύμβρος πολὺ, διὰ τὸ τίποτε. Τὸ μέλλον σας πλήρως ὀψιματικὸν περιπετειῶν, χάριν τῶν ὁποίων διδεται ἀνομιή καὶ τὴν ζωὴν σας. Τὸ ταξιδεῖον σας θὰ ἀποτύχῃ. Γ. Δ. Α.: Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ αἰσθανθῆτε, οὐδὲ ἡ ἐπιπολαιὰ καὶ ἡ ὑπερὸ τὸ δέον ζωορᾶ, πραγματικὴν ἀγάπην. Πᾶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπήσθε εἰλικρινῶς;

Μαυροδόξαν, Βόλον: Μικρὸν ὄνομα: Κωνσταντίνος. Γάμον δὲν διαβλέπω. Ἐγὼ νὰ εἶναι κάμω μίαν σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν, δυσκολοῖμαι ὁμοῦς νὰ τὴν κάμω ἀπὸ τὴν στήλην αὐτήν. Γράφατέ μου τὴν διεύθυνσιν σας διὰ νὰ σὰς ἀπαντήσω δι' ιδιαίτερας ἐπιστολῆς.

Ἐκείνῃν ποὺ περιμένει, Βόλον: Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ πραγματικὸς γραφικὸς σας χαρακτῆρ. Προσπαθήσατε νὰ τὸν ἀποδώσατε ἀκριβῶς.

Τρελλὸ Ναυτικὸ: Ὡ, πόσον ἐπιπόλαια

παίρνετε τὴν ζωὴν... Μὲ ἐρωτᾶτε μετ' αὐτὴν ποὺ συνδέσθε... Ἀλλὰ μετ' αὐτὴν ὅλες; Οἰκογενειακὸν δυστύχημα ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ συνέβη δὲν θὰ συμβῆ.

Φιλοσοφὸν Διογενῆν, Θεσσαλονικίαν: Αἱ ἐπιχειρήσεις σας θὰ βροχίσουν κατ' εὐχὴν. Ἀποκαταστάσιν δὲν διαβλέπω πρὸς τὸ παρόν. Εἰς ἐκ τῶν οικειῶν σας εἶναι δυσηρηστημένος μετὰ τὴν σὴν. Διὰτὶ; Τοῦτο πολὺ θὰ εἰς βλάβην. Φροντίσατε ν' ἀποκαταστήσατε τὰ πράγματα.

Θυμᾶρι τοῦ Βουνοῦ: Γράμμα εὐρίσκαται κατ' ὁδόν. Δὲν θὰ εἴθῃ ἀκόμη. Ὁ ἀδελφός σας δὲν γνωρίζει τίποτε, ἀλλὰ δὲν συμβαίνει καὶ τίποτε.

Τοικινίδαν: Ὁ πολυτεὴς εὐθὺς ἔσως οὐδὲν εὐάρεστον ἀποτελέσασθαι θὰ εἴη. Ἐκείνος λαμβάνει δέκα καὶ δίδει ἐν. Ἐννοήσατε;

Νιπέττε: Χαρακτὴρ ἄστατος, μέχρι καταστροφῆς. Ἀφοῦ οὐκ οὐδέποτε διηρώσατε εὐλακρῆς πῶς ἐχετε τὴν ἐξέλιξιν νὰ εἶναι οἱ ἄλλοι εὐλακρῆς; Μὴ φοβείσθε τὴν ἐκδιήκωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν τὴν προκαλεῖτε. Μετὰ τὸν χαρακτῆρα αὐτὸν οὐδέποτε θὰ εὐτυχίσετε. Ταξιδεῖον δὲν διαβλέπω.

Βεαρ, Ξάνθῃν: Εἰς τὴν τέχνην σας θὰ προσδοκῶτε πλήρως. Ἐπιδοθὲν γεννημένος δι' αὐτήν. Τὸ μέλλον σας θὰ εἶναι χαρῆς μίαν γλυκυτάτην ἀποζημίωσιν διὰ τὰς πικρίας τοῦ παρόντος. Γάμον διαβλέπω, οὐχὶ ὁμοῦς σύντομον. Μετὰ τὸς συγγενεῖς σας δὲν θὰ συναντηθῆτε πλέον. Τοῦτο, ἄλλοιστε, τὸ ἔχετε πάρει ἀποφασιν.

Βρυσίδαν Μ. Ι., Ἀθήνας: Δὲν ἐλαβὸν τίποτε. Ὁποσοδήποτε θὰ δεχθῶ τὰς ἐρωτήσεις σας καὶ θὰ σὰς ἀπαντήσω.

Ι. Α. Σ., Ἀθήνας: Δυστυχῶς οὐδέποτε θὰ μεταβληθῆ ἡ τυχὴ, ἀπέναντι σας καὶ κατὰ τὸν νέον χρόνον. Εἶπατε μίαν μεγάλην καρδίαν, ἀλλὰ πολὺ παρεξηγημένη. Ἡ μεγάλη κλωσθὴν σας εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῶν πικριῶν σας. Εἰς τὸν ἔρωτα συμπεριφερόμενος ὡς, ἔνας ἀγγελοῦς, χωρὶς νὰ λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν οὐδὲ ἔσως σήμερον ἀποτελεῖ τὴν πλὴν πολυπλοκὸν ἐμπορικὴν ἐπιχειρήσιν. Ὅταν ἀφήσατε κατὰ μέρος τὸν ρομαντισμόν, ὅστις σὰς ἐμπνέει, τότε θὰ μετ' ἐνοήσατε πλήρως. Τὸ μέλλον σας, ὅπως καὶ τὸ παρόν σας, πολυθύμβρον καὶ πλήρως συγγενῆσιν. Πολλοὺς ἡγαπήσατε πλὴν οὐδεὶς σὰς ἠγάπησεν.

Ἀπογνωστὸν Νέον, Ἀθήνας: Τὸ μέλλον σας πλήρως ἀνομιῶν καὶ οἰκονομικῶν περιπετειῶν. Εἰς τὰς ἐμπορικὰς σας ἐπιχειρήσεις θ' ἀποτύχητε, Γάμον δὲν διαβλέπω. Εἰς τὸν ἔρωτα θὰ θορυβησθετε. Σὰς συνιστᾷ τὸ νέον καὶ μετριοφροσύνην.

Μαριὰν Α. Β.: Συντομῶστα, παρακαλῶ, τὰς ἐρωτήσεις σας. Ἀποφραγῶ τὰς φλυαρίας. Ἀγαμένον νέαν ἐπιστολὴν σας.

Π. Σ. Λογκάν: Θὰ ζήσετε ἐν ὄψιν 52 ἐτη. Κληρονομίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λάβετε. Ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀδελφοῦ σας δὲν θὰ θεραπευθῆ. Εἰς τὴν νῆαν σας ἐργασίαν οὐδεμίαν πρὸδον διαβλέπω. Εἶπατε πολὺ ἄτυχος. Ἐχθροὺς ἐχετε καὶ δυστυχῶς κατ' ἐκδοσιν σὰς βλάπτουν.

Ρουπέ Πάρας: Χαρακτὴρ ὀρθοῦς, καρδία πλήρης ἐνθουσιασμοῦ. Τυχρὴ σας ἡμέρα ἡ Τρίτη, Σὰς συνιστᾷ νὰ δεχθῆσθε μετ' ἐπιφυλάξεως τὸς ὑποσχέσεις του. Εἶπατε ἀρετὰ πνευματώδη; καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς περιπαίζων. Τὸ μέλλον σας εἰς ἐπιφυλάξει μίαν γλυκυτάτην παρηγορίαν διὰ τὰς δοκιμασίας τοῦ παρόντος.

Η. Ρ. Κ.: Γάμος μετὰ 14 μῆνας, ἀλλὰ δὲν θ' ἀπεβῆ εὐτυχῆς λόγῳ τοῦ στρυφοῦ χαρακτῆρος τοῦ συνύγου σας Ὄνομα σ ζύγου Χρήστος. Ἐπάγγελμα: Ὑπάλληλος.

Ἀπέλπιδα: Μόνον δι' ἐπιστολῆς δύναμι νὰ σὰς ἀπαντήσω διεθοδικώτερον. Γράφατέ μου. Ὁποσοδήποτε μὴ διδῆτε σημασίαν εἰς τὸ αἰσθηματὴς τῆς δίδος ἐκείνης. Κάμνει φιλολογίαν μετὰ τὴν σὴν.

Ἰωσήφιναν: Ὁ νέος ἐκείνος σὰς ἐγένετο πρόβενος ἀπογοητεύσεων, αἱ ὁποῖαι σὰς ἐκλόμισαν. Πιστεῖτε ἐς ἐκείνους, ἐνθουσιασθετε ἀμέσως καὶ ἀπογοητεύσατε κατ' ἕνθερον. Ἀποφραγετε ἀπὸ αὐτὸν τὸ βλέμμα σας, οἰσάτε τὸ κάπου ἄλλο, ἐκεῖ εἶπατε σὰς ἀναμένει μίαν γλυκυτάτην παρηγορίαν, κάποια καρδιὰ πνευματικῆ. Αἱ ὑποψαί σας ἀκριβέσταται. Μὴ ματαιοποιήσατε περισσότερον.

Γ. Χρυσόπουλον: Ἐπιπολαιότης χαρακτῆρο: ἀπελπιστικῆ. Ὅποιοι τοῦτες πολὺ, ἀγαπητέ μου, βαρυστομαχίαι εὐκολα. Ἐσφάγατε πολὺ, δηλαδὴ ἡγαπήσατε πολὺ, ἐξηλεθῆ ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἐκουφίσθη ἡ καρδιά σας καὶ ἐντείνθη ἡ ἀηδία, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεσθε σήμερον. Μάλλον διὰ ποιητῆς ἐγεννήθητε παρὰ διὰ ναυτικῆς. Ἐκλεῖσατε ἄλλο ἐπάγγελμα προσφορῶτε ὄν εἰς τὸν χαρακτῆρα σας.

Δυστυχισμένην Ψυχῆν: Μήπως τὸ ἐπίθετόν σας ἀρχίζει ἀπὸ Κ; Πάσατε καὶ διὰ

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΟΜΑΝΤΟΥ

Κρίνον ἐάν ἴδῃ οἱ σοὶ προσφέρει παρθένο, μετ' ἐλπίδας καταίας βόσκασα. Ἐάν φτεῦγς τοιοῦτον κατ' ὄψιν, ἐπιχειρήσιν ἐρωτικὴν προπαρασκευάζεις.

Κριὸν βλέπων κατ' ὄψιν καὶ κτυπούμενος ὑπ' αὐτοῦ πληγὰς παρ' ἐχθρῶν περιμένει. Κριοῦ τὰ κέρατα ἐάν λάβῃς κατ' ὄψιν, δέλεος ἀποφύγει καὶ τὰς πληγὰς τῶν ἐχθρῶν σου.

Κρομυδία τρώγων ἢ λαμβάνω κατ' ὄψιν, δυσαρρέσκεια θέλει προκύψει μετὰ τὸ σὺ καὶ τοῦ δίδοντός σου.

Κρότον πυροβόλον κατ' ὄψιν ἀκούων, θάνατον διασώματι τινὸς ἀνδρὸς προημύει. Ἐάν δὲ ἀκούσης πολλοὺς τοιοῦτους ἀλλεπαλλήλως, ἐπαναστάσιν.

Κρενίζόμενος κατ' ὄψιν, φροντίδα ἀποβάλλεις.

Κτίσθην ὄνειρευόμενος, θάνατον σημαίνει. Κινδύνια κρατῶν ἢ τρώγων, πικρίας θέλεις δοκιμάσει καὶ στενοχωρίαν.

Κυπάρισσον οἱ φτεῦγες ὄνειρευόμενος καὶ μάλιστα εἰς νεοκρατεῖον, θάνατον συγγενούς σου σημαίνει. Ἄν ἴδῃς τοιαύτην μακροθῆν, εἰδήσεις καλὰς θέλεις λάβει.

Κυρία σφαιροειδῆσιν κατ' ὄψιν, εἰς εἶδος παρθένο, ἀγγελίας καλὰς θέλεις λάβει, εἰς εἶδος ἐγγαμῶν μαρολογίας πολλὰς θέλεις ἀκούσει.

Κώδωνας πενθίμως ἠχοῦντας ἀκούων λείψατα θέλεις ἴδει.

Κωδωνοστάθην ὄνειρευόμενος καὶ εἰς αὐτὸ ἀναβαίνων, πολὺν λόγον θέλουν κάμει περὶ σοῦ οἱ ἄνθρωποι.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΛΕΟΝ ΦΡΑΙΕΣ

Κόκκινα χεῖλη χωρὶς καμίνι

Βουήξατε ἐπὶ ὁ λειπὰ τὰ χεῖλη σας μίση σὲ χλιαρὸ νερό. Σκουπίσατε τὰ δόντια καλὰ καὶ κατὸν ἀδοκίματὰ μετὰ τὸν Pomme de camphre (εἶναι νὰ τὴν ζητήσατε ἀπὸ τὸν φαρμακοπῶν σας). Μετὰ εἰς τέταρτον σκουπίσατε τὰ πόδια καὶ ἀδοκίματὰ μετὰ μὴ γλυκερίνην. Ἀμέσως θ' ἀποκτήσατε χεῖλη πλέον κόκκινα καὶ ἀπο τὸ καμίνι.

Ἄστρα δόντια θέλετε νὰ εἶναι τὰ δόντια σας διαρκῶς ὄμοια σὰν μαργαριτάρια; Μὴ μεταχειρισθῆτε οὐτε παστίλλας οὐτε οὐδὲ βοδινὰς. Μασάσατε σὺν μαστίχα καὶ τοῦτο φθάσει.

Στέλλα Ὑ. Γ. Ἰδὼ εὐχαριστῶς κατὰ συμβουλήν σχετικὴν μετὰ τὴν καλλογὴν τῆς γυναικῆς ποὺ θὰ μοῦ ζητήσῃ ἡ ἀγαπητὴ ἀναγνωστὴς τῆς «Σφαίρας», εἰς ἐπιστολῆς εἰς διὰ τὸν περιοδικόν.

Ο ΟΡΚΟΣ ΣΟΥ

Καλὰ-καλὰ δὲν ἐνθουσιάζεσθε, πῶς ὁ θυμὸς πολὺ δὲν μένει κ' εἶπατε καὶ ὅτι ζωὴ μου ὄρκος ὄρκος νάσαι γὰ πάντα θυμὸν μου.

Μετάνοιες καὶ δὲν ὑπορῆς, θέλεις, ζητῆς νὰ ποῦ μιλῶν, γὰ εἶν' ὁ ὄρκος σου βαρὺς καὶ τρέμεις γῆρας τὸν πατήρος.

Καλὰ-καλὰ δὲν ἐνθουσιάζεσθε πῶς ὁ θυμὸς πολὺ δὲν μένει, ἐπῆγες ἄδικα κ' ὀρκισθῆκατε καὶ τὴν ἀσθένειαν δευμάτι.

Ἐλα καὶ μὴν καρδιοχτυπᾷ, πᾶρε τὸν ὄρκον πάλι πῶς, ἂν ζῶ χωρὶς νὰ ὑ ἀγαπᾷς τί ἐβλῶ τάχα καὶ νὰ ζῶ;

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Σφαίρας» θ' ἀπαντήσω εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν δίδων καὶ κυρίον: Ἐλέης Ζ. Σ., Ἄσρας Βοσπόρου, Καληγηροῦ. Δολιτῆς, Τ. Τ. Παιδίων, Καίσαρος Ἀδούτου, Σ. Πάρινον, Μαργαρίτης Νεότητος, Σ. Μασούνη, Ναυτοπούλου, Μυστηριώδους Νυκτοβάτου, Ἀνθιμῆς Τριανταφυλλιάς, Ἰδιοτρόπου Παίρητος, Μάγου Διαβόλου.

Ἐ. Ἄλιν, δὲν ἐλήφθη ἐπιστολὴ σὺς μετ' ἐρωτήσεις. Ὁ Νοομάντης

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΑΙΑ Π' ΑΓΑΠΟΣΤΕΣ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ ΥΠΟ ΛΙΔ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Εἶσαι καλὰ σήμερον; —Ὡ, ναι, Λαλᾶ μου, πολὺ καλὰ... —Ὁ Κισλάρ ἔστεινε τὰς χεῖρας καὶ ἐψυχε τὸ στήθος τῆς Χαϊδίν.

—Ὡ! ὦ! ἔκαμα μετ' ἀπροσποίηον ἐν ὑπέρσκειαν. Ἀφερῆμ! ἀφερῆμ! γάλα ἀκόμη μεταχειρίζεσαι εἰς τὸ λευκόν; —Ἡ Χαϊδὶν ἐστῆναξε καὶ ἀπήντησε:

—Ὡ! εἰς ἔξω, Λαλᾶ μου, ποσὸ γάλα ἐπῆγες χαμένον! —Ἐνοια σου, ἐνοια σου! ἔκαμα οὐδὲ ἐγειρόμενος καὶ θωπεύων χαμένους τὴν πορείαν τῆς Σουλτάνας! θὰ τὸ κερδίσεις ἀπόψε.

Ἡ Χαϊδὶν ἐλάβα τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν κατεφίλησεν. —Ἐγχαριστῶ, Λαλᾶ! ἀνέκραξε μετὰ προσηυμένον ἐνθουσιασμοῦ.

Ὁ Κισλάρ ἀνταπεδοῦσε τὸν ἀσπασμὸν ἐκείνην εἰς τὴν λευκὴν χεῖρα τῆς ἐκλαμπρότης τῆς διὰ τῶν μαύρων καὶ παχέων χεῖλων του καὶ προσέθηκε:

—Τὴν νύκτα νὰ με περιμένῃς. —Ἡ Χαϊδὶν ὑπέκλιθη ἐπιστομῶς, ὁ δὲ ἀρχιευνοῦχος ἐπροχώρησε βροδῶς μέχρι τῆς θύρας καὶ ἐκείθεν στραφεὶς ὑπέκλιθη κατὰ τὸν τουρκικὸν τρόπον.

—Ὅτε ἡ νεαρὰ Ὀθωμανὶς ἐμίση μόνη, ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιτήρου καὶ τείνασα τὴν χεῖρα ἐσπρε βίαιως τὸ σχοινίον τοῦ κώδωνος. —Ἡ Ζαῖ ἐνεφανίσθη.

—Λοιπὸν; ἠρώτησεν ἐνθουσιάζων. —Ἡ Σουλτάνα ἐνευσε καταφατικῶς. —Ἡ θαλαμηπόλος εἰς τὴν εἰδὸν ταύτην τῆς δεσποίνης τῆς ἐσπενσε μέχρις αὐτῆς κ' ἰ ραφθεῖσα πρὸ τῶν ποδῶν τῆς γονυετῆς, ἤρπασε τὴν χεῖρά της καὶ τὴν κατεφίλησε.

—Τὸ βλέπει λοιπὸν ἡ ἐκλαμπρότης σου; ἀνέκραξεν. —Ἡ προσεχὴ μου ἡ προσεχὴ μου ἦτο; ὁ ἄλλαξ μετ' ἐλευθέρῃ τὴν καὶ μὲν... Ἄδριον νὰ ἴδῃς, Σουλτάνα μου, μετ' ὅσον ὑπερφάνειαν θὰ περῶ ἐμπρὸς ἀπὸ θεοῦ τῶν ἄλλων... —Δι' ὄνομα θεοῦ! ἀνέκραξεν ἡ Χαϊδὶν, μὴν εἰπῆς τίποτε.

—Ὡ, ἐνοια σου, ἐνοια σου, ἤξῃς ἐγὼ μὰ τέτοια τιμὴ δὲν μένει μυστικῆ! διαί οἱ θαλαμηπόλοι τῶν Σουλτανισσῶν μετασκοπεύον πάντοτε καὶ ποτὲ δὲν μένει μυστικὸν ποῖαν προσκαλεῖ ὁ Πατισάχ. —Ἐνοια σου, ἐνοια σου... καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν θὰ τὴν ἤξουσον αὐριον ὄλαι καὶ θὰ σκάσουν ἀπὸ τὴν ζῆλειαν τὸν... —Ἡ Χαϊδὶν ἠγαγκασθῆ νὰ ἐγερθῆ διὰ νὰ δώσῃ τέτρα μίση εἰς τὴν ἐκρηξίν ἐκείνην τῆς κολακίας τῆς θαλαμηπόλου τῆς.

—Ἡ ἐκλαμπρότης σου, μεγάλη μου Σουλτάνα, προσέθηκε ἡ Ζαῖ, δὲν θὰ καταδεχθῆ βεβαίαν νὰ γευματίσῃ μετὰ τὰς ἄλλας Σουλτάνας σήμερον... —Ἄ, ὄχι, ὄχι... —Βεβαίως ἔχομεν ἐτοιμασίαν. Νὰ παραγγείλω διὰ τὸ γάλα τοῦ λουτροῦ;

—Ὅχι δά, εἶναι πολὺ ἐνωρίς ἀκόμη. —Καλὰ. Ὅπως διατέξῃ ἡ ἐκλαμπρότης σου, Σουλτάνα μου. —Ἡ Χαϊδὶν ἐκνήθη πρὸς στιγμήν καὶ ὑπέλαβεν ἀφελῶς:

—Ἄκουσε, Ζαῖ... —Σουλτάνα μου! —Στέλλε μου τὴν Ζεϊνέπ.

—Ἡ Ζαῖ ἐσκυθράσασα. —Τὶ συμβαίνει, Ζαῖ; ἠρώτησε ταραγμένη ἐκ τοῦ θυφους ἐκείνου ἡ Χαϊδὶν.

—Μὰ σήμερον... ποῦ εἶναι ἡμέρα τέτοιας δόξης.. θὰ καταδεχθῆ ἡ ἐκλαμπρότης σου νὰ ὀμλήσῃ μετ' ἑνα χωριατοπούλου, ποὺ δὲν ἤξευρε νὰ κάμῃ οὐτε ντεμέν; —Ἡ Χαϊδὶν τὴν καθυσχύασα καὶ ἐξεροράη εἰς γέλωτας.

—Τὶ λέγεις ἐκεῖ, Ζαῖ; ἀνέκραξε ζηλιεῖς τὴν μικρὰν αὐτήν; —Ἐγὼ, Σουλτάνα μου; —Αὐτὴ μετ' ἀσπασμῶν μετ' ἡ ἀφελειάν της' ἀπόψε μοῦ διηγῆθη τόσα πράγματα.

—Κύτταξε, καὶ φρονίται τόσον δειλῆ... —Ἄ, εἶναι πολὺ διωκοδαστικῆ! πῆγαινε καὶ σταίε τὴν ἔδω. —Ἡ Ζαῖ, μετὰ βοθῆτατον τεμενῶν, τὸν ὁποῖον προκαλεῖ πάντοτε ὁ ἥλιος τῆς δόξης, ἐξῆλθε, μετὰ τινας δὲ στιγμὰς ὁ Τυγρὰν εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἰθυσαν καὶ ἐκείσε ἐπῆσθεν τὸν τῆν θύραν.

—Ζεῖνε! εἶπε μεγαλοφώνως ἡ Χαϊδὶν, ὅστε ν' ἀκουσθῆ ἀπὸ πιθανὴν ἀρροσίαν τῆς ζηλοῦτου θαλαμηπόλου. Ἀκολούθησε με εἰς τὸν θαλάμον μου.

Καὶ διηυθίσθη πρὸς τὸν κοινῶν, ἀκολουθημένη ὑπὸ τοῦ Τυγρὰν. —Ὅτε εὐρέθησιν μόνον ἐν αὐτῷ ἡ Χαϊδὶν ἐκλείσεν ἐσωθεν τὴν θύραν καὶ ριφθεῖσα εἰς τὴν ἀγκάλην του, ἀνέκραξε μέσῳ φλογερῶν φιλημάτων:

—Ἀγάπη μου, Τυγρὰν!... ἀπόψε θὰ σὲ χάσω... —Ὁ νεανίας ὁ γάσων.

—Ὅχι... ἐσπενσε νὰ προσθήσῃ, ὄχι!.. δὲν θὰ φύγῃς!.. μὴ φοβῆσαι! ἀπόψε με προσκαλεῖ ὁ Ἀδθέντης; ἐνοῖεις;.. —Πῶς; ἔκαμα οὐδὸς; σὲ προσκαλεῖ ὁ Πατισάχ; —Ναι, ἀγάπη μου... ἡμπορῶ νὰ μὴν ὑπάγω, εἰς εἰπῶ οὐ εἶμαι κακοδιάθετη. Ὁ λεις;.. ἐγὼ δὲν ἀγαπᾶ ἄλλον παρὰ σέ!

—Ὁ Τυγρὰν ἐδόθη πρὸς στιγμήν εἰς σέψιν. Ἀφῆρς μ' αἰδέα ἀνέλαμψεν ἐν

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΔΑ

Η ερωτική ιστορία μιας πεντάμορφης, αλλά δυστυχώς Έβραιοπούλας, την οποία ηγάπησε μέχρι τρέλλας ένας μέλλον Βασιλεύς. Υπό ΕΣΠΕΡΟΥ

Η ΣΥΝΣΧΕΙΑ

Κ' έφυγε γρήγορα και έγινε άφαντος εις τὸ βάθος τοῦ δρόμου ἐνῶ αἱ ζήτησες γαί εξακολουθοῦσαν ἀκόμη σὲ κάποιαν γειτονικὴν ὁδὸν. — Ζήτη ὁ Κάρολος! Ζήτη ἡ Ἐλένη.

Ὁ Βουλευτὴς Ἀντρέσκου ἀρχίζει νὰ βλέπῃ

Διὰ τὴν ἐγγύησιν καλὰ τὴν παροῦσαν διήγησιν τῆς φλυαροῦ κυρὰ Μαργιγώνας, τὴν σχετικὴν μὲ τὸν βουλευτὴν Ἀντρέσκου, πρέπει νὰ ἀποσπασθῶμεν κατὰ δέκα ἐτη καὶ νὰ σὲς ὀδηγήσωμεν εἰς τὸ ἔσωτερον ἐνὸς μικροῦ Ἰσογειοῦ τῆς ὁδοῦ τῶν Τριῶν Σταυρῶν εἰς τὴν Συνοικίαν τῶν Ἐργαστασίων, σὲ μίαν ἀκρὴν δηλαδὴ τῆς Ρουμανικῆς πρωτεύουσας.

Μία μικρὴ αὐτὴ πλακόστρωτος καὶ μάλλον βρομερὰ συγκοινωνοῦσε μὲ τὰς δύο κατοικίας. Ἡ μία κατοικία ἦτο ἓνα μικρὸ σπιτάκι, τοῦ ὁποῦ τοῦ πάτωμα εὐρίσκειτο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου μὲ τὴν αὐτὴν, ἡ δὲ ἄλλη ἦτο ὑψηλότερα κατὰ ἓνα πάτωμα, ὠδηγοῦσε δὲ εἰς τὴν στενὴ καὶ μισοκαταστρεμμένη ἀπὸ τὴν βροχὴν ξύλινη σκάλα.

Εἰς τὸ μικρὸ σπιτάκι κατοικοῦσεν ὁ Ἐβραῖος Ἀβραάμ Δουπέσκο, γνωστὸς εἰς τὴν συνοικίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀβράμης, πλανόδιος ἀγοραστής παλαιῶν ἐνδυμάτων, μαζὶ μὲ τὴν γυναῖκα του Ραχὴλ καὶ τῶν δύο παιδιῶν του : τῆς Μάγδας, ἡλικίας τότε δεκατριῶν ἐτῶν καὶ τοῦ Ἰωσή τριῶν ἐτῶν.

Ἡ σύζυγος Ραχὴλ ἀναμφισβητήτως ἐπαρουσίαζεν ἓνα ἐκ τῶν ὀραιοτέρων Ἐβραϊκῶν τύπων. Εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς μαύρους, μεγάλους καὶ σκιερούς, τὰ μαλλιά μακρὰ καὶ τὸ πρόσωπον ὀλοστρόγγυλον. Ἡ σφραγίδα ὅμως τῆς δυστυχίας, ἡ βαθεῖα ἀποτυπωμένη εἰς τὴν μορφὴν τῆς, μετέβαλε εἰς οἶκτον τὸν θαυμασμόν, τὸν ὁποῖον μοροῦσε νὰ προκαλέσῃ ἡ καλλονὴ.

Ἡ Ραχὴλ ἦτο πραγματικῶς τριάντα ἐτῶν, ἡ διάρκειος ὅμως τῆς ἡλικίας τῆς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν τῆς ἴσχυε ἀποτελοῦσε ἀκατάληκτον βιολογικὸν πρόβλημα.

Ἡ δυστυχία καὶ ἡ εὐτυχία κάμουν δύο ἀντίθετα θαύματα εἰς τὸν κόσμον : Ἡ μία διατρέφει τὴν ζωὴν μὲ ὄσπ, ἡ ἄλλη διατρέφει τὸν θάνατον μὲ σάρκα. Καὶ ἐν τούτοις ἡ σύζυγος τοῦ Ἀβραάμ μοροῦσε ἀξίολογα νὰ προκαλέσῃ τὸ βλέμμα καὶ τοῦ μεγαλιτέρου καλλιτέχνη. Ἦτο μίαν ἐνσάρκωσιν ἀθλιότητος, ἡ ὁποία, πρὸς κοινὴν εἰσεναὶν καὶ τῆς καλλονῆς καὶ τῆς ἀθλιότητος, ἐξορισε τριγύρω σκιὰν εὐμορφίας.

Ἡ Μάγδα εἶχε κάτι τὸ παράξενον καὶ τὸ ἐξοικτινὸν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς καὶ εἰς τὸ σύνολόν τῆς ἐν γένει.

Τὰ μαλλιά τῆς ἦσαν μαύρα, στυλινὰ καὶ μακριὰ. Ἦσαν κύματα ἀπὸ ἔβροντον ποῦ ἔδιναν ὑπὸ τὴν ἀναύγειαν τῆς ἡμέρας τὴν εἰκόνα μίαν νύκτας βαθεῖας, ἀλλὰ νύκτας λουσμένης εἰς ὀκεανὸς ἀπὸ ἄσπρα.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ προκαλοῦσε τὴν ἐκπλήξιν ἦτο ἡ διασκευὴ τῶν ματιῶν τῆς καὶ ἰδὸς τὸ χρῶμα τῶν. Ἦσαν μεγάλα γαλανὰ μάτια, ἀποκλεινοτάτα πρὸς τὸ ὑποπράσινον. Δύο φωτερὰ σημεῖα τοῦ Οὐρανοῦ τῆς Νουβίας καθοριζόμενα στήν ἡμερὸν ἐπιφάνειαν τοῦ Νεῖλου.

Ἡ εὐμορφία τῆς Μάγδας μοροῦσε νὰ προκαλέσῃ, μίαν ἀγνωστην ὀρμὴν πρὸς ἀπόλαυσιν.

Ἡ Μάγδα ἐγύριζε τὴν γειτονιά ἐξυπλοῦτη χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν προσέχῃ. Οὔτε αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σπιτιοῦ, ὁ βουλευτὴς Ἀντρέσκου, τὴν εἶχε τιμῆσει μὲ μίαν ματιὰ, ὡσάν τις πρῶτὸν ποῦ ἐσηκώνετο καὶ ἐπήγαινε ἡ Μάγδα νὰ τοῦ σκουπίσῃ τὰ δωματῖα του.

Ὅπως μὰς πληροφοροῦν ἡ κυρὰ Μαργιγώκα, ὁ Ἀντρέσκου ἦτο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ποῦ δὲν διστάζουν νὰ μετουσιώσουν τὰ χημάτια τοὺς εἰς παλλομένην γυναικίαν σάρκα.

Πλουτήσας ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν χωραφίων του, προσεπάθησε νὰ κερδίσῃ κατὰ τὴν παρακμήν του, ὅ,τι εἶχε χάσει κατὰ τὴν ἀκμήν. Καὶ εἶχε μεταβάλλει τὸ σπιτί του εἰς μυστικὸν καταφύγιον κάθε ἀναξιοπαθοῦσης καλλονῆς, τῆς ὁποίας ἀπελάμβανε, μὲ παράδοξον διὰ τὴν ἡλικίαν του ἀνοχήν, τὴν νεότητα καὶ τὴν ὀρφύνην.

Ὁ βουλευτὴς Ἀντρέσκου, ἐξήτα ἐτῶν τότε, βραχυσώματος καὶ εὐτραφῆς, ἐξηκολούθει τὴν πρὸς τὴν νεότητα ἐπιστροφὴν του χωρὶς διασταγῶν καὶ κόπον.

Τὸ πρῶτὸ ἡ Μάγδα ἔβραζε τὴν σοκολάταν του, ἐνῶ ταυτοχρόνως, κτυποῦσε μέσα σ' ἓνα μεγάλο ποτήρι δύο φρέσκα αἰγὰ, προσωρισμένα διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ διὸς τῆς Συνοικίας τῶν Ἐργαστασίων.

Ὁ Ἀντρέσκου, ἀκολουθῶν ἀσυνείδητος τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὀραίας Ἐβραιοπούλας, δὲν εἶχε παρατηρήσει ὅτι ἡ Μάγδα εἰσῆρχετο βαθμηδὸν ἀπὸ τὴν παιδικὴν εἰς τὴν νεανικὴν περιόδον. Ἐνα πρῶτὸ ἐπὶ τέλος, κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν, τὸ παρατήρησεν.

Ὁ κ. Ἀντρέσκου εἶχε σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του καὶ εἶχε φορέσει τὴν πυζάμα του παρατηροῦσε δὲ μὲ ἀόριστον βλέμμα τὴν Μάγδα ποῦ ἐστέκετο ἀπέναντί του. Τὸ παραθύρον ἀπέναντι ἦτο ἀνοιχτόν, ἡ πρῶτος δὲ ἀκτίδες τοῦ ἡλίου ποῦ ἐπεφταν στὸ κεφάλι καὶ στὸ σῶμα τῆς Μάγδας, ἐγέμιζαν τὰ μαλλιά τῆς ἀπὸ φωτεινὴς ἀναυγείας. Τὸ θέαμα αὐτὸ ἐπὶ τὴν παραδόξως θελκτικὴν εἰς τὰ μάτια τοῦ καλαισθητοῦ βουλευτοῦ, τὸ δὲ βλέμμα του ἀκουσίως ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς Ἐβραιοπούλας.

Ὁ ἥλιος εἶχε κάμει καὶ διὰ τὸ στήθος παραδόν ἀποκάλυψιν : Ἡ ἀκτίδες τοῦ ἡλίου ἐφώτιζαν δύο ἐλαφρὰς ἐξογκώσεις, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος ὁ φωτισμὸς ἔκρινε μετεβάλλετο εἰς σκιὰν ποῦ καθίστα μεγαλύτερους τοὺς ὄγκους. Ἡ Μάγδα δὲν ἠνόησε τίποτε.

Ἐτοιμῶς τὴν σοκολάτα μὲ τὸ αὐτὸ, τὴν ἀρῆκε ἐπάνω εἰς τὸ τρα-

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ὁ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ

Μία φορὰ κα' ἓνα καιρὸ ἦταν σ' ἓνα χωριὸ ἓνας χαρτοπαίκτης. Ἀπὸ μικρὸ παιδί ἐπαίξε τὰ χαρτὰ. Ἦρθε καιρὸς καὶ παντρεύτηκε, ἔκαμε καὶ παιδιὰ, μὰ τὰ χαρτὰ δὲν ἔπαυσε εἶχε ἀπόφασιν νὰ ξεψυχήσῃ μὲ τὰ χαρτὰ στὰ χέρια.

Ἐνα βράδυ μὲ τὸ σούρκο, γύριζε σπιτί του ἀπὸ τὸν καφενέ. Ἦταν Σαββατόροδο κα' εἶχε παγμένη ὀλη τὴ δούλεψη τῆς βδομάδος Περπατοῦσε συλλογισμένος, μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι. Τὴ διαβόλο — δὲ ἀπὸ δὴ μέσα — νὰ πῆ στὴ γυναῖκα του καὶ στὰ παιδιὰ του, ποῦ τὸν καρτεροῦσαν νὰ τοὺς πᾶν τίποτε νὰ φάνε; Ἀξάφην τὸν σταματᾶ ἓνας ἀνθρώπος :

- Καλησπέρα, τοῦ λέει.
- Καλῶς τὸν πατριώτη.
- Μοῦ κάνεις μίαν χάρι;
- Ἄν μπορῶ, μετὰ χαρῆς σου.
- Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ πᾶρῃς ἀπόψε σπῆτι σου νὰ φάω καὶ νὰ κοιμηθῶ, γιατί εἰμαι ξένος.
- Ἐλα πᾶσε.

Μπροστὰ ὁ χαρτοπαίκτης ἀπὸ πίσω ὁ ξένος, τραβήσανε γὰρ τὸ σπῆτι. Ἄμα φτάσανε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα γυρίζει ὁ χαρτοπαίκτης καὶ τὴν ἰοῆ; Κιντὰ στὸ ξένο καὶ ἄλλους δώδεκα. Σκύφτει στ' αὐτὸ τοῦ ξένου καὶ τοῦ λέει :

- Ποιοὶνε τοῦτοι;
- Μὴ σὲ μέλει, εἶναι δικοὶ μου ἀνθρώποι.
- Καλὰ, εἶπε μέσα του χαρομελῶντας ὁ χαρτοπαίκτης, δὲ μὲ μέλει, μὰ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ μαυροφάτε.

Βλέποντας ἡ γυναῖκα τοῦ χαρτοπαίκτη νὰ ποῦνε τόσο νοματῖοι, τάχασε. Τὴ νὰ τοὺς βάλῃ νὰ φᾶ, Παναγία μου, ποῦ δὲν εἶχε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μισὸ καρβέλι ψωμί ἀπάνω στὸ ράφι!

— Ἔνοικα σου, κυρὰ, τῆς εἶπε ὁ ξένος, σὰ νὰ κατάλαβε τὴ συλλογὴ τῆς, ἔνοικα σου καὶ μὰς φάνει τὸ μισοκάρβελο. Καθῆστε νὰ φάμε. Βάλανε τὸ σφᾶρὶ χάνου καὶ καθήσανε γύρω οἱ ξένος κα' ἀνθρώποι τοῦ σπιτιοῦ καὶ χωρέσανε ὀλη τοὺς χωρὶς ἴ' ἀκουμάτῃ ὁ ἓνας στὸν ἄλλον. Ὑστερα πῆρε ὁ ξένος τὸ μισοκάρβελο, τὸ εὐλόγησε, τῶκομε καὶ τὸ μοίρασε. Φάγανε ὀλοιο τοὺς καὶ χορτάσανε καὶ περιέσπασε κάμποσο ψωμί.

Ὁ χαρτοπαίκτης κα' ἡ γυναῖκα του δὲν ἔβρανε τί νὰ ποῦνε. Τοὺς φαινότανε ἀπίστευτο, νὰ χορτάσουν τόσο νοματῖοι μὲ μισὸ ψωμί.

— Μωρὴ, ποῖος νὰν' αὐτός; εἶπε στ' αὐτὴ τῆς γυναικὸς τοῦ ὁ χαρτοπαίκτης.

— Εἰμαι ὁ Χριστὸς, εἶπε ὁ ξένος, σὰν νὰ κατάλαβε τ' εἶπε τ' ἀνδρόγυνο.

Ἀπέσπασε πᾶσαν καὶ τὸν προσκινήσανε. Οἱ δώδεκα σύντροφοὶ τοῦ ἦσαν οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι.

— Τώρα ποῦμαθε ποῖος εἰμαι, εἶπε ὁ Χριστὸς, θέλω νὰ σοῦ κάμω μίαν χάρι γὰρ τὴ φιλοξενία ποῦ μοῦ κάμε. Λέγε τί θέλεις;

— Νὰ κερδίω πάντα στήν παστέτα, εἶπε ὁ χαρτοπαίκτης.

— Καλὰ θὰ κερδίῃς, εἶπε ὁ Χριστὸς, κα' ἔγινε ἀφαντος μὲ τοὺς Ἀποστόλους του.

Πράγματι ἀπὸ τότε ὁ χαρτοπαίκτης ὀλο κέρδιζε στὴ παστέτα. Ἀπόκτησε βίαι πολλὴ, γίνηκε ὁ πρῶτος νοικοκύρης τοῦ χωριοῦ καὶ δταν πέθανε, ἄφησε στὰ παιδιὰ του ἀμετρα σπῆτια καὶ χωράφια.

Ἐποὶ ὁ Χριστὸς ἐπλήρσεν τὸ μισὸ καρβέλι τοῦ ψωμί. Οὐτὴ ἡ πληρωμὴ δὲν ἦταν τίποτε μπροστὰ στὴ ἄλλη, ποῦ τοῦ φύλαγε στὸν ἄλλο κόμο. Γιατὶ τὴν ὄρα, ποῦ βῆκε ἡ ψυχὴ τοῦ χαρτοπαίκτη, ἓνας ἄγγελος, ποῦ καρτεροῦσε κοντὰ στὸ προσκεφάλι του, ὀταμένως ἀπὸ τὸ Χριστὸ, τὸν πῆρε νὰ τὸν πᾶρῃ τὸ Παράδεισο.

Στὸ ὄρομο ποῦ πῆγε μὲ τὸν ἄγγελο, ἀπαντᾶνουν ἐν δξαποδῶ καὶ πῆγαινε ἓνα ἀμαρτωλὸ στὴ κόλασι. Τὸν εἶχε δεμένο τὸν κροκοῖρη, ὁ τιποθυγανὸν δεμένο καὶ τὸν ἐσπρωχνε ἀπέναντι. Ὁ χαρτοπαίκτης συμπαύσε τὸν ἀτυχὸ τὸν ἀμαρτωλὸ καὶ ἔκαμε νόημα τὸν δξαποδῶ νὰ σταθῆ. Ὁ δξαποδῶ ἐστάθη καὶ ὁ χαρτοπαίκτης τοῦ εἶπε :

- Παιζομε τὰ χαρτὰ;
- Τί νὰ παίζομε;
- Ἄν μὲ κερδίσεις μὰ μοῦ παίρνεις τὴν ψυχὴ, ἂν ὅμως σὲ κερδίσω θὰ σοῦ πᾶρω τὸν ἀμαρτωλὸ, ποῦ πᾶρῃ στήν κόλασι.
- Τοῦ δξαποδῶ τοῦ ἄρσε ἡ συμφωνία : δίχως ἄλλο θὰ κέρδιζε τὸν χαρτοπαίκτη καὶ ἔτσι, ἀπέλει γὰρ μὰ ψυχὴ, θὰ πῆγαινε δύο στὸν ἀφέντη του τὸν Ἐωσφόρο.
- Παιζομε, εἶπε.
- Ὁ χαρτοπαίκτης ἔβραζε τὴν τράπουλα — γιατί εἶχε πεθάνει κροκῶνας τὴν — κα' ὅσο νὰ πῆ ἀμήν! κερδίει τὸν δξαποδῶ καὶ τοῦ παίρνει τὴν ψυχὴ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Ὁ δξαποδῶ χοροπήθησε ἀπὸ τὴ λύσσα του σὰ διαιμονισμένος κα' ἐχάθη.
- Ὁ χαρτοπαίκτης ἀντάμα μὲ τὸν ἄγγελο καὶ τὸν ἀμαρτωλὸ, ἔφτασε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ Παραδεισοῦ. Ἐκεῖ ἦταν ὁ Χριστὸς.
- Ποῖος εἶνε τοῦ λόγου του; ἠρώτησε.
- Εἶνε φίλος μου, εἶπε ὁ χαρτοπαίκτης.
- Στὸν Παράδεισο δὲ χωρεῖ, εἶπε ὁ Χριστὸς μὲ ἀσθηρότητα. Ἐγὼ σὲνα μόνον ἀποκαλέσα.
- Καὶ γὰρ, ἀφέντη μου Χριστέ, εἶπε ὁ χαρτοπαίκτης, τὴν ἀφέντη σου μοναχὰ προσκάλεσα στὸ σπιτί μου καὶ μοῦ φερες ἄλλους δώδεκα.
- Ὁ Χριστὸς ἐσυλλογίστηκε λίγο, εἶδε πὸς ὁ χαρτοπαίκτης εἶχε δίκην, χαμογέλασε καὶ εἶπε :
- Ἐλα, περάστε καὶ οἱ δύο μέσα.

Ἡ Ἀνέμην

πέζει καὶ ἦτο ἐτοιμὴ ν' ἀποσυρθῆ ὀπως πάντοτε. Ἀτῆνης ἠσθάνθη τὸ χέρι τοῦ Ἀντρέσκου νὰ πιάγῃ τὸ δικὸ τῆς.

Ἡ μικρὴ κόρη δὲν ἐταράχθη διόλου. Ἐσῆκωσε μόνον τὰ ὄρατα πρᾶσινα μάτια τῆς πρὸς τὸν ἀφέντη τῆς, εἰς τρόπον ὡστε αὐτὸς ἀντελήφθη περὶ βαθεῖα τὰς μυστικὰς ὑποσχέσεις ποῦ ἔδιδεν ὁ παρὰδοξος ἐκείνος συνδυασμὸς τῶν πρᾶσινων ματιῶν, τοῦ μελαχροينوῦ προσώπου καὶ τῶν μαθῶν μαλλιῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΣΦΑΙΡΑ",

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εἰς τὴν σελίδα τῆς Ἀλληλογραφίας 50 λεπτὰ ἢ λέξις δι' ὀλους. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτερὰ συμφωνοῖται.

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἀπ' ἐθελείας πρὸς τὸν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἡ λέξις 50 λεπτὰ

Δύο ἀδελφικοὶ φίλοι λίαν μορφωμένοι μὲ ἀρίστην ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀρκετὰ εὐκατάστατον 22 καὶ 25 ἐτῶν, αἰτοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ μορφωμένα κορίτσια Ἀθηνῶν καὶ Χαλανδρίου, οὐχὶ ἄνω τῶν 20 ἐτῶν. Σκοπὸς ἓνας. Ψευδώνυμα ἀποκλείονται. Γράψατε : Δ. Σ. Μ. καὶ Β. Σ. Β., — π. ρ., Ἐνταῦθα. — Γεώργι, μὲ πόνον πάλιν σοῦ ἀρνήθηκα. Ἄν ἔλθῃς στὴ θέσι μου καὶ σκεφθῆς καλὰ δὲν θὰ θυμώσης. Τρομάζω πρὸ τοῦ ἀναποφρέκτου κινδύνου. Πρὸς τί νὰ θυσιάσωμεν τὸ πᾶν ἐνῶ μὲ ὑπομονὴν ὁ θεὸς θὰ μᾶς βοηθήσῃ. Β. Σ.

— Τοῦ Ἁγίου Βασίλειου, ἐόρτασεν τὸ χαριτωμένον ἄγγελοῦδι τοῦ Χ. Β. Βλάχου Βασιλείου, καὶ τοῦ ζήσῃ. Σ. Β. Δ. Κ.

— Δίδες, νεαρὸς φοιτητῆς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μετὰ μορφωμένης δεσποινίδος μὲ σκοπὸν ἰερὸν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μονοτόνου ζωῆς του. Γράψατε : Ε. Παπαδάκη, π. ρ. Ἀθήνας.

— Δεσποινὴς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νέους 20 — 25 ἐτῶν, ἴσως εὖρει ἀνάπανσιν ἡ πονεμένη τῆς καρδιά. Ὅποιος γράψῃ πρῶτος θὰ ἔχῃ τὴν παντοεινήν καὶ εὐκρινὴν φιλίαν τῆς. Γράψατε : Μαρίνη Ἀμδάρη, π. ρ., Βόλον.

— Ζητῶ ἄμμεσον σχέσιν μὲ Δεσποινίδα ἡ χήραν ἐντελὸς ἀνεξάρτητον. Διευθύνσις μου : Α. Πουλόπουλον, π. ρ. ἔξωτερικὸν Ἐνταῦθα.

— Νοιώθω βαθεῖα τὴν ἀγνὴν φιλίαν. Μὰ ποῖα θὰ παρήσῃ ν' ἀνταλλάξομε δύο λόγια γιομάτα παραγοριά; Βύρων Ἀπέργης, π. ρ., Ἐνταῦθα.

— Ἀξιοματικὸς ἀλληλογραφεῖ μὲ δεσποινίδας ἡ κυρίας, σκοπὸς ἀχόριστος φιλία. Γράψατε : Γεωρ. Καραθάνου, ὀδοσ Παπαρηγοπούλου, 5, Θεσσαλονίκην.

— Κορίτσια, μίαν πληρωμένη παθητικὴν καρδιὰ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν σας. Γράψατε ὀδες. Θὰ περάσετε τὰς ποῦ εὐχαρίστους, τὰς πῖο τερπνὰς στιγμὰς. Στέλιον Στύλλιον, Μικρὸν Τσαρούκην, Ἡράκλειον Κρήτης.

— Ἀγαπημένη μου, πόσον βαρεῖά μοῦ φαίνονται ἡ ἐργασία τοῦ γραφείου ἐπειτα ἀπὸ δίμηνον ἀνάπανσιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πλῆττει κανεὶς ὅταν δὲν ἐργάζεται, μέσα δὲ εἰς τὴν ἐργασίαν λημονεῖ πολλά, ἐν τούτοις ὅμως καὶ ἡ ἀνάπανσις δὲν εἶναι ἄσχημος. Εὐτυχεῖς ὅσοι ἐργάζονται ὄχι διότι τοὺς λείπουν τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ὅπως εἰς ἐμὲ καὶ πολλοὺς ἄλλους. Κάποτε ἤθελα νὰ εἰμαι καὶ ἐγὼ πλούσιος, τώρα ὅμως δὲν μὲ μέλλει καὶ πολὺ. Τὸ μόνον ποῦ ἐπιθυμῶ ἦτο νὰ ἔχω ἀρκετὰ τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ὅπως ὅστε ὅταν δὲν θὰ μπορῶ νὰ ἐργάζομαι νὰ μὴ στενοχωροῦμαι. Δυστυχῶς μάλιστα ὄμιλον δὲν τὸ κατάσθησα. Ἐφέτος μάλοιστὰ ὀλίγον εἴληψε οικονομικῶς νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἤμην τὸ 1913. Οἱ τελεταῖοι μῆνες τοῦ 1925 ἦσαν ἀπᾶσιτοι, ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν.

— Ἐξέως ἀλλήλογραφεῖ μὲ κυρίας καὶ χήρας καλῆς τάξεως. Σκοπὸς γνωριμίας. Γράψατε : Μαρίνη καρδίαν, π. ρ. Πειραιᾶ.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Κ. Σταυροπούλου, συνδρομὴ ἑξαμήνου δρχ. 50. Ἀντών. Παπατοῦ, συνδρομὴ ἑτήσια ἐλήφθη. Ρολάδων Κανδία, θὰ στοιχίσῃ δρχ. 25. Στυλιανὸν Μαυροῦ, ἐξωσθῆτε δρχ. 12.50. Γρηγ. Σταυροῦ, ἐνεργάστη. Ι. Σιδερά, ἐνεργάστη. Φύλλα προσηγόμενα ἐστάλησαν. Ἀνσκου. Μαυρογέννη, συνδρομὴ ἑτήσια δρχ. 100. ἐπομένως ἐνεργάστη δι' ἀνάλογον διάστημα.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΝΟΥ ΣΑΣ, ΜΗ ΠΙΚΡΑΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥΣ ΣΑΣ, ΔΙΟΤΙ :

Τ = κ - λ - ε = π - λ - κ - ρ = ξ - ρ = κ - λ - λ - μ - ν - π - ε - ε

Λύσεις συνοδεύονται ὑπὸ μονοδράμιον, γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» μέχρι τῆς 17ης Φεβρουαρίου. Ἐποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου.

Οἱ ἐσθλοκίοντες περισσότερα μονόδραγμα, λαμβάνουν περισσότερὸν κλήσους κατὰ τὴν ἐκκίνευσιν πρὸς ἀπονομὴν τῶν βραβείων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΔΕΚΑ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον, ἓνα ἀμμομυ ἀναμνηστικόν.

Δεύτερον, ἓνα ζευγὸς γάντια.

Τρίτον, ἓνα μικρὸ τσαντί.

Τέταρτον, ἓνα βαζάκι Κρέμ Σιμόν.

Πέμπτον, Δραχμὰς 15 εἰς μετρητὰ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον, ἓνα κουτί ποῦρα.

Δεύτερον, ἓνα κομπολόγι.

Τρίτον, δέκα λάμες ξυρίσματος.

Τέταρτον, τρίμηνος συνδρομὴ «Σφαίρας».

Πέμπτον, ἡ «Γκόλφ» τοῦ Περσεῖδου.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΤ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΤ Τ' ΑΡΙΘΜΟΝ 362 ΦΑΤΩΝ ΤΗΣ 9ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ (Κύρι

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Α΄.

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

Καραγκιόζης.—Γιατί βαρῆς, μωρὲ μπάρμπα;

Μπαρμπαγιώργος.—Νά, ἔρμου, πού θά μ' πῆς, μαθές, ὅτ' θά μοιραστοῦμι, μαθές, τῆ γ'ναίκα.

Καραγκιόζης.—Δὲ θά μοιραστοῦμε τῆ γυναίκα, μωρὲ μπάρμπα. Τὰ λεφτὰ θά μοιραστοῦμε.

Μπαρμπαγιώργος.—"Α...

Καραγκιόζης.—Μόνο πού ἡ γυναίκα θά εἶναι κομμάτι μαύρη.

Μπαρμπαγιώργος.—Τί μαύρη, μαθές;

Καραγκιόζης.—Νά, μαύρη. Ἐδῶ πέρα οὐλές ἢ γυναίκες μαύρες εἶναι.

Μπαρμπαγιώργος.—Δὲν πειράζ', Καραγκιόζ', ἄς εἶναι κι μαύρη. Ἰγὼ θά τὴν ἀσπρίσου.

Καραγκιόζης.—Πῶς θά τὴν ἀσπρίσης, μπάρμπα;

Μπαρμπαγιώργος.—Θὰν τὴν ρίξου, μαθές, στὸν ἀσβέστ', γ' ἀσπρίσ', ἔρμου.

Καραγκιόζης.—Ἄλ' ράιτ. Τώρα ἔμπρός. Πάρε τὸν Ὀμορφονεῖο κι' ἀρχίστε νὰ τρουμπέρετε γιὰ νὰ φάω.

Ὀμορφονεῖος.—Οὐίτ, κ' ἐγὼ τί θά φάω;

Καραγκιόζης.—Σκάσε, χρουσουζή. Κοντεύει νάρθη ἢ παραμονὴ τῶν Βαίων πού θά σὰς κάνω τραπέζι. Τρουμπά τώρα.

(Ὁ Μπαρμπαγιώργος κι' ὁ Ὀμορφονεῖος τρουμπάρουν κι' ὁ Καραγκιόζης ξαπλωμένος μακαρίως φουσκώνει κι' ὄλο φουσκώνει).

Κολνητῆρι.—Βλέ πατελάκι, ἡ κοιλιὰ σου φούσκωσε σὰ λάστιχο.

Καραγκιόζης.—Τρουμπάρετε, τρουμπάρετε.

Μπαρμπαγιώργος.—Οὐρ' ἔρμου, θά σκάσης.

Καραγκιόζης.—Τρουμπάριζε, μπάρμπα. Ἀποφάσισα νὰ πεθάνω.

Χαιζηαβάτης.—Γιατί νὰ πεθάνης, μωρὲ ματάκια μου; Τώρα πού ἔγινες μεγάλος;

Καραγκιόζης.—Ἄσε με, Χαιζηαβάτη. Ἀποφάσισα ν' αὐτοκτονήσω μὲ τὸ φαί. Τρουμπάρετε.

Ὀμορφονεῖος.—Οὐίτ, ἐγὼ κουράστηκα.

Καραγκιόζης.—Σῶπα, χρουσουζή. Δὲν κουράστηκα ἐγὼ νὰ τρώω, κουράστηκες ἐσύ;

Ταχῆρ. (φοβισμένος).—Μεγαλειότατε, τὰ Περιοκὰ στρατεύματα ἐφθασαν στὰ σύνορα τῆς Βερούτης.

Καραγκιόζης.—Πές τους νάρθουν νὰ φάμε. Φαί περισσεύει, ἀδρεφέ.

Ταχῆρ.—Πρέπει νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας, Μεγαλειότατε.

Καραγκιόζης.—Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα. Κάντε ὅ,τι θέλετε.

Ταχῆρ.—Δὲν συλλογίζεσθε, Μεγαλειότατε, ὅτι τὰ ἐχθρικά στρατεύματα θά μποῦν στὴν πόλι καὶ θά μᾶς σφάξουν ὅλους;

Καραγκιόζης.—Τί λές, ἀδρεφέ; Γιατί νὰ μᾶς σφάξουν; Τοὺς κάνανε τίποτα;

Ταχῆρ.—Ζηλεύουν τὴν ὀρασιότητα τῆς Βερούτης καὶ θέλουν νὰ τὴν καταλάβουν.

Καραγκιόζης.—Ἄμα θέλουν ἄς ἔρθουν.

Κολνητῆρι.—Ἐγὼ σὰ πάλο τὸ τηγάνι καὶ θά τοὺς σκοτώσω οὐλους.

Ταχῆρ. (ἀνήσυχος).—Μεγαλειότατε, τὸ κράτος κινδυνεύει. Σὲ σὰς μόνο στηρίζει τὰς ἐλπίδας του. Ἄν θέλετε ἔχετε ὅλην τὴν δύναμιν νὰ κατατροπώσετε τὸν ἐχθρόν. Κτυπήσατέ τον καὶ θά τὸν νικήσετε.

Καραγκιόζης.—Καὶ τί μούκανε γιὰ νὰ τὸν κτυπήσω;

Ταχῆρ.—Ἀκούτε, Μεγαλειότατε. Πέφτουν κανόνια.

Καραγκιόζης.—Κολητῆρι, στίψε μου καμμιά τρακοσαὶ ἢ λεμόνια στὴν τέντζερη.

Κολνητῆρι.—Γιατί, βλέ πατέλα;

Καραγκιόζης.—Θέλω νὰ πιῶ μιὰ λεμονάδα. Ἀκόμα δὲν μπορῶ νὰ χωνέψω τὸ μαγκούφι γιὰ νὰ ξαναφάω.

Ταχῆρ.—Κύριε Χαιζηαβάτη, κύριε Κολητῆρι, κύριε Μπα. μπαγιώργο, ἂν ἀγαπᾶτε τὸ Θεό, ἀκολουθήσατέ με.

Καραγκιόζης.—Ποῦ θά τοὺς πῆς τοὺς ἀνθρώπους, βρέ χρουσουζή;

Ταχῆρ.—Θά πάμε νὰ διώξοιμε τοὺς ἐχθρούς.

Καραγκιόζης.—Μὲ τί;

Ταχῆρ.—Μὲ τὰ ὄπλα.

Καραγκιόζης.—Τί λές, ρέ; Ὄχι πῶς μὲ τὰ ντουφέκια θά νικήσετε τὸν ἐχθρό;

Ταχῆρ.—Ἄλλὰ πῶς;

Καραγκιόζης.—Κύρ Ταχῆρη, θέλεις ὁ ἐχθρὸς νὰ πέση ὑπόφιος μπροστὰ στὰ πόδια μας; Θέλεις ὅλοι οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἐχθροῦ νὰ ξαπλωθοῦν στοὺς δρόμους τῆς Βερούτης ἀναίσθητοι;

Ταχῆρ.—Θέλω.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΪΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΟ "ΚΑΡΒΕΛΙ,"

Γραφεῖα εἰς τὸ Πολιτ. Νοσοκομεῖον
Τυπογραφεῖα εἰς τὴν Πολυκλιτικὴν
Σ ΝΕΡΓΑΤΑΙ ΟΔΟΙ ΟΙ ΛΟΓΙΟΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Καραγκιόζης.—Θέλεις νὰ κάνω τοὺς ἐχθρούς νὰ μὴ μποροῦν νὰ σαλέψουν ἀπὸ τὴ θέσι τους καὶ νὰ λάη τὸ Κολητῆρι νὰ τοὺς ψάξη τῆς τσέπες, χωρὶς νὰ μποροῦν αὐτοὶ νὰ κάνουν τὴν παραμικρὴ ἀντίστασι;

Ταχῆρ.—Ἐσεί, Μεγαλειότατε, εἶσθε προφήτης καὶ φθάνει νὰ θελήσετε, γιὰ νὰ κατατροπωθῆ ὁ ἐχθρὸς.

Καραγκιόζης.—Λοιπὸν ἄκουσε τί θά γίνῃ.

Ταχῆρ.—Ἀκούω, Μεγαλειότατε.

Καραγκιόζης.—Ἐν πρώτοις θά διατάξῃς ἐκ μέρους μου ὅλους τοὺς μαγέρους τῆς Βερούτης νὰ βράση καθέννας ἓνα καζάνι μακαρόνια κι' ἀφοῦ τοὺς ρίξῃ μπόλικη σάλτσα, νὰ βγάλῃ τὸ καζάνι στὴν πλατεῖα.

Ταχῆρ.—Νὰ βγάλῃ δηλαδὴ κάθε μάγερας κι' ἀπὸ 'να καζάνι μακαρόνια στὴν πλατεῖα;

Καραγκιόζης.—Μάλιστα.

Ταχῆρ.—Ὑστερα;

Καραγκιόζης.—Ὑστερα θά διατάξῃς νὰ βάνουν στὴν πλατεῖα καμμιά ἑκατοστὴ βαρέλια νερό.

Ταχῆρ.—Δὲν καταλαβαίγω τίποτε, Μεγαλειότατε.

Καραγκιόζης.—Ἐχε ὑπομονή. Ἴσα πού νὰ ξεμερώσῃ θά καταλάβῃς.

Ταχῆρ.—Κι' ὁ ἐχθρὸς;

Καραγκιόζης.—Ὁ ἐχθρὸς πρέπει νὰ μπῆ μέσα στὴ Βερούτη.

Ταχῆρ.—Ν' ἀφήσουμε τὸν ἐχθρὸ νὰ μπῆ μέσα στὴν πόλι; Θά μᾶς σκοτώσῃ ὁ λαός.

Καραγκιόζης.—Βρέ, σούς. Ὅταν λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ θά μποῦν στὴν πόλι, θά κυττάξουν, φυσικά, πρῶτα πρῶτα νὰ φάνε. Ὅπως θά ναι καὶ κουρασμένοι ἀπ' τὴν πορεία, μόλις δοῦνε

τὰ μακαρόνια πού θά ναι στὴν πλατεῖα, θά πέσουν μὲ τὰ μούτρα. Ὑστερα θά πιοῦνε καὶ νερό, θά φουσκώσουν, θά πέσουν χάμου καὶ τότε ἐμεῖς θά τρέξοιμε νὰν τοὺς κιάσοιμε ζωντανούς καὶ θά τοὺς ἀλλάξοιμε τὸν ἀδόξαστο.

Ταχῆρ.—Πράγματι, τὸ σχέδιό σας εἶναι μεγαλοφυές. Μεγαλειότατε. Ἄν ὅμως δὲν φάνε τὰ μακαρόνια οἱ ἐχθροὶ;

Καραγκιόζης.—Δὲν εἶναι δυνατόν. Ὅπως θά εἶναι πεινασμένοι, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ πέσουν σὰν τοὺς λύκους.

(Ἀκούονται κανόνια).

Ταχῆρ.—Μεγαλειότατε, ἀκούτε;

Καραγκιόζης.—Τί εἶναι; Μανάβηδες περνᾶνε.

Ταχῆρ.—Δὲν ἀκούτε, Μεγαλειότατε; Πέφτουν κανόνια. Ὁ ἐχθρὸς μᾶς βομβαρδίζει.

Καραγκιόζης.—Κολητῆρι.

Κολνητῆρι.—Ἐδῶ εἶμαι, πατέλα, τί σές;

Καραγκιόζης.—Ποῦ εἶσαι, μωρὲ χρουσουζή;

Κολνητῆρι.—Ἐδῶ, κάτου ἀπὸ τὴ σκάφη.

Καραγκιόζης.—Ποῦ εἶναι οἱ ἄλλοι;

Κολνητῆρι.—Ἀκούσανε τὰ κανόνια καὶ φύγανε.

Καραγκιόζης.—Ἐλα λοιπὸν ἐδῶ ἐσύ.

Ταχῆρ.—Δόξα σοὶ ὁ Θεός. Κάτι θά διατάξῃ τώρα ὁ Βασιλεὺς γιὰ νὰ σωθοῦμε.

Καραγκιόζης.—Μάλιστα. Τώρα θά δῆς. Κολητῆρι, πάρε νὰ μοῦ στίψῃς καμμιά τρακοσαὶ ἢ λεμόνια μέσα στὸν τέντζερη γιὰ νὰ χωνέψω.

Ταχῆρ.—Μεγαλειότατε, τρελλαθήκατε; Ἐδῶ ἡ Βερούτη κινδυνεύει κ' ἔσεῖς πίνετε λεμονάδα; Τρέχω νὰ καλέσω τὸν λαὸ καὶ νὰ τοῦ πῶ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του.

Καραγκιόζης.—Μὴν ξεγάσης τὰ μακαρόνια, κύρ Ταχῆρη.

(Ὁ Ταχῆρ φεύγει).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Β' ΠΡΑΞΕΩΣ

Π Ρ Σ Ε Χ Ω Σ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἐνῶ ὁ Καραγκιόζης μὲ τὸ Κολητῆρι μαζεύουνε τὰ μπαουλάκια τους γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ Βερούτη βγαίνει μέσα ἀπὸ ἓνα τέντζερη τὸ φάντασμα τῆς γυναίκας τοῦ Καραγκιόζη.

Κολνητῆρι.—Πατέλα, γιὰ κίττα ἐκεῖ τὸν τέντζερη. Γλέπω τὴ φάτσα τῆς μητέρας.

Καραγκιόζης.—Παναγία μου!

Τὸ φάντασμα.—Καραγκιόζη, φύγε γρήγορα ἀπὸ τὸν τόπο αὐτό. Σὲ μιὰ ὥρα, ἂν μείνῃς ἐδῶ, θά εἶσαι νεκρός.

(Τὸ φάντασμα ἐξαφανίζεται).

Καραγκιόζης.—Κολητῆρι, δρόμο γιὰι χαθήκακε. Πρέπει νὰ γυρίσοιμε πίσω στὸν τόπο μας.

Κολνητῆρι.—Πῶς θά γυλίσοιμε, μωλέ;

Καραγκιόζης.—Μὲ τὰ πόδια.

Κολνητῆρι.—Κι' ἂν κοιραστοῦμε;

Καραγκιόζης.—Τότε βαζοῦμε σ' ἐνέργεια τὰ χέρια. Ἐμπρός, γρήγορα. Πάρε ὅσα φασούλια περισέψανε καὶ δρόμο. Βασιλοῦμ, ξεβασιλοῦμ.

Κολνητῆρι.—Γιὰ φασιλέας ἦσουν ἐσύ, μωλέ πατέλα;

Καραγκιόζης.—Ἐχεις δίκιο, παιδί μου. Ἄς γυρίσοιμε πίσω στὴν πείνα μας. (Φεύγουν καὶ οἱ δύο βιαστικά, ἐνῶ πέφτουν ἀκόμα κανόνια).

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,"

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ